

El Festival del Foc i de la Llum Lluèrnia, d'Olot, s'ha consolidat com un excel·lent aparador de muntatges que tenen a veure precisament amb la llum i el foc, i que el jurat dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona acostuma a seleccionar dins de l'apartat d'espais efímers dels guardons. En els premis que es concediran aquest any el jurat haurà de buscar candidats en altres certamens, perquè l'edició de 2017 de Lluèrnia va ser suspesa perquè coincidia amb la gran manifestació organitzada a Barcelona per protestar contra l'empresonament de membres del Govern català i els líders d'Òmnium i l'ANC. Però els Premis d'Arquitectura de 2017 sí que van reconèixer diversos muntatges de la cinquena edició de Lluèrnia, celebrada el 2016, entre els quals *Caos de la cadira*, una instal·lació que plantejava un efecte caòtic a partir d'un emblema de l'estabilitat.

En la memòria del projecte inclosa en el catàleg dels premis, els seus autors, Ariadna Serrano, David Tortajada, Albert Martí i Ramon Heras, comencen explicant que «la intervenció pretén transmetre a l'espectador allò que el mateix títol expressa: el Caos. Per aconseguir aquest objectiu, es pren un element simbòlic com ho és la popular cadira blanca de plàstic». Tot seguit, els responsables del muntatge donen detalls dels motius que els porten a triar concretament aquest element: «S'agafa com a idealització d'una cadira perfecta, senzilla, bàsica i immillorable. Es podria definir, doncs, com un element conformat per quatre potes, una base sòlida i un recolzament per a l'espatlla consolidat per làmines de plàstic estrictament necessàries per tal de garantir la comoditat de l'usuari».

Partint d'aquest objecte tan arquetípic, «la proposta del projecte es basa a aconseguir una visió caòtica de l'element perfecte, a aconseguir, doncs, distorsionar la perspectiva cap a aquest objecte. L'objectiu és desordenar l'ordre de la cadira».

Serrano, Tortajada, Martí i Heras també precisen com porten a la pràctica la intenció que prèviament han expressat en forma d'idea: «Amb tot plegat, la intervenció es resol en la consolidació d'un amuntament de cadires disposades de forma aleatòria, on el públic identifica clarament l'element bàsic de baix cost però en una dimensió que impacta i transmet l'objectiu buscat de caos, confusió, embolic, desordre...».

En el programa de l'edició de 2016 de Lluèrnia, que definia Ariadna Serrano, David Tortajada, Albert Martí i Ramon Heras com «quatre recent graduats d'Arquitectura, motivats i entusiasmats en el món de les construccions efímeres», s'hi afegia que en el seu muntatge «es pren l'element protagonista de la cadira de plàstic blanca com a seient perfecte i se'n distorsiona la visió. Així doncs, a través d'un amuntament de cadires, disposades aleatòriament, i que barren el pas del carrer, s'aconsegueix una percepció de desordre i desgavell, i el cap i a la fi l'objectiu buscat, la confusió entre allò ideal i l'autèntica realitat».

Fitxa tècnica

► **Projecte:** Caos de la cadira.

► **Municipi:** Olot.

► **Autors:** Ariadna Serrano Masoliver, David Tortajada Figuerola i Albert Martí Mallorquí (arquitectes) i Ramon Heras Casademont (estudiant d'arquitectura).

► **Fotografia:** Ariadna Serrano, David Tortajada, Albert Martí, Ramon Heras i Rosa Ais.

Caos en l'estabilitat

Un muntatge al Festival Lluèrnia d'Olot que distorsionava la percepció habitual d'un objecte tan quotidià com la cadira va ser distingit pel jurat dels Premis d'Arquitectura

A